

have en blåstempling af noget papir, der ikke når det til sokkeholderne, bare fordi man har en anden holdning til råstofferne og papiret i Sverige og ikke bruger genbrugspapir, når det drejer sig om toiletpapir, køkkenruller og æggebakker? Det er helt ude af trit med den danske miljøkamp, og det er ikke fair over for den udvikling, der er sket herhjemme, på det grundlag pludselig at blåstemple et produkt, der er langt tilbage i forhold til vores.

Det kan være, at hr. Langkilde måske kan svare på det med papiret.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil så lige for tredje gang forhøre mig, om hr. Jørn Jespersen vil uddybe sine kritiske bemærkninger om dem, der egentlig holdningsmæssigt er allierede med ham på så mange punkter, så vi andre kan blive kloge.

Og så vil jeg sige, at det måske er en meget god idé, hr. Jørn Jespersen kommer med, at hvis det går så galt, at vi skal til at arbejde lovgivningsmæssigt med svanemærket, så at tage os tid til at kigge på det tyske mærke også.

Og hvis vi kunne lave et miljøsamarbejde, hvor vi også inddrog Tyskland, ville der måske for alvor blive et pres på EU-blomsten. Det vil jeg ikke kunne afvise. Jeg kender ikke kriterierne tilstrækkelig godt. Jeg har bare set, at der er mange af dem, der har henvendt sig, der har gjort opmærksom på det.

Men jeg synes stadig væk, at det er en omvej, for vi kan jo kun bruge pengene én gang, i alt fald herovre i højre side af Folketingssalen. De penge og den tid, vi bruger på at få EU-blomsten igennem og få gjort det godt, kan vi jo altså ikke bruge på samme tid på svanemærket. Og de modarbejder jo hinanden på en række punkter. Det vil sige, at det er altså noget af en omvej at gå. Derfor synes jeg, at vi skulle koncentrere os om EU-blomsten.

Jørn Jespersen (SF):

Først om den pågældende brancheorganisation: Jamen den historie er ikke længere, end at jeg tillod mig at sige, at argumenterne fra den forening ikke er nogen af dem, der gør voldsomt indtryk på mig, og at jeg ikke generelt har den opfattelse, at det er en brancheforening, der har overbevist i hvert fald mig om, at den er voldsomt progressiv på miljøområdet. Hvis hr. Langkilde tillægger organisationens argumenter større vægt, er det jo en helt frivillig sag.

Om det tyske marked: Jamen det er jo klart, hvis vi kunne inddrage det, fordi det er så stort, så ville det være voldsomt interessant. Og jeg synes da, vi på det her tidspunkt af debatten skal blive enige om under udvalgsbehandlingen at kigge på kriterierne og på mulighederne for et samarbejde.

Men det betyder jo ikke, at det ikke har en god effekt at indføre Svanen isoleret. Det er et relativt stort marked, selvfølgelig lidt afhængigt af, hvilken producent vi kigger på, for der er tale om, at en del virksomheder hovedsagelig producerer til deres hjemmemarked, og de vil jo få fuld effekt af Svanen. Og andre har en rimelig stor afsætning på det nordiske marked. Så der er ganske stor miljøvirkning også af Svanen.

Til hr. Jens Vibjerg, der spørger, hvordan jeg kan forholde mig lidt kritisk til Venstres indstilling, endnu før den er blevet fremlagt, vil jeg sige, at dels har jeg jo en vis erfaring med Venstres miljøpolitik, og dels kunne jeg høre på hr. Vibjergs spørgsmål, hvad der var i vente.

Men jeg vil gerne give tilslutning til, at hvis hr. Vibjerg imod min forventning tilslutter sig vores dagsordensforslag og siger: Vi bøjer os, vi begynder at følge vore egne programmer og leve op til det, vi har lovet vælgerne, og vi synes, at det er en god ide, hvis vi tilslutter os Svanen, så skal jeg nok komme med de nødvendige undskyldninger og anerkende Venstres nye miljøpolitiske profil. Men jeg vil høre det og se det, før jeg tror på det.

Endelig til hr. Hindrup, som siger, at han ikke har snakket om en økologisk vaskemaskine: Jamen hvad er det så for noget ævl, der bliver sagt her? Det er jo i meget høj grad den type af maskiner og varer, vi taler om, som man ikke med nogen som helst rimelighed kan definere som økologiske, hvor vi går ind og stiller en lang række krav til brugen af kemikalier, til energiforbruget og til muligheden for genanvendelse osv. for at sikre, at de i forhold til de varer, der ellers er på markedet, er klart bedre.

Jeg vil da ikke afvise, at hr. Hindrup på nogle områder kan finde nogle kriterier, der ikke er gode nok, men dem kan vi jo først påvirke, i det øjeblik vi har meldt os ind i Svanen og forhandlet om at få kriterierne gjort bedre. Men der er ingen grund til at sammenligne det med det allerbedste alternativ. Vi skal have en gruppe varer, som samlet er det bedste alternativ. Og nogle af de varer, som hr. Hindrup henviser til, vil jo netop kunne få Svanen og på den måde få et større marked og en større omsætning og